

pågældende umiddelbart har behov herfor. Det vil ikke være tilstrækkeligt, at politiet straks tilkalder en læge. Kan lægen ikke komme straks, må politiet sørge for, at den syge eller hjælpeløse bringes til hospitalet.

Det vil i øvrigt bero på en konkret vurdering, om det er mest hensigtsmæssigt at tilkalde en læge eller bringe den syge eller hjælpeløse til hospitalet.

§ 10, *stk. 2*, angiver de indgreb, som politiet kan foretage for at vurdere den syge eller hjælpeløses tilstand og faren for den pågældende, for at afværge faren for personen eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed, eller for at fastlægge den pågældendes identitet.

Indgreb kan foretages efter § 10, *stk. 2, nr. 1*, for at "vurdere" den syge eller hjælpeløse persons tilstand og faren for den pågældende. Indgreb med dette formål kan foretages på baggrund af en formodning om, at der er en konkret og nærliggende fare for personen selv. Det er således ikke en forudsætning for at foretage indgreb med dette formål, at der er konstateret en konkret og nærliggende fare. Der kan derimod ikke foretages indgreb efter nr. 1 ud fra en formodning om, at personen er til fare for andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed. Bestemmelsen i *stk. 2* gør udtømmende op med de indgreb, der kan foretages for at vurdere den syge og hjælpeløses tilstand og faren for denne.

Bestemmelsen giver politiet mulighed for at foretage indgreb over for personen i situationer, hvor politiet ikke kan have vished for, at en syg og hjælpeløs person befinder sig i en faresituation. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor politiet reagerer på baggrund af en anmeldelse om, at en person muligvis befinder sig syg og hjælpeløs på et ikke-frit tilgængeligt sted.

Indgreb efter § 10, *stk. 2, nr. 2*, kan foretages for at "afværge" faren for personen eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed.

Politiet vil alene kunne foretage indgreb med dette formål, hvis der er konstateret en konkret og nærliggende fare for personen eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed. Bestemmelsen supplerer de fareafværgende indgreb, som politiet kan foretage efter bestemmelsens *stk. 3* og *4*, jf. nedenfor.

Forudsætningen om, at der skal være konkret og nærliggende fare, indebærer, at der skal være en vis sandsynlighed for krænkelse af de i bestemmelsen nævnte beskyttelsesinteresser, før politiet kan gribe ind. En mere abstrakt fare for skader vil ikke kunne begrunde et indgreb fra politiets side.

Det vil bero på en konkret vurdering af situationen, om der foreligger eller alene formodes at foreligge en konkret og nærliggende fare. Politiet har en vis mar-

gin i forbindelse med denne vurdering. Det bør bl.a. ikke være således, at politiet lader en situation udvikle sig på en sådan måde, at en fare realiseres, før der gribes ind.

Efter § 10, *stk. 2, nr. 3*, kan indgreb foretages for at fastlægge den pågældendes identitet. Der vil herefter kunne foretages f.eks. legemsbesigtigelse med henblik på at finde personlige papirer eller andre kendetegn, som kan afdække personens identitet, hvis denne ikke selv er i stand til at oplyse navn mv. Bestemmelsen i *stk. 2* gør udtømmende op med de indgreb, der kan foretages for at fastlægge den syges eller hjælpeløses identitet.

De indgreb, der kan foretages efter *stk. 2*, er legemsbesigtigelse, undersøgelse af tøj og andre genstande, herunder køretøjer, i den pågældendes besiddelse. Politiet kan endvidere skaffe sig adgang til et ikke-frit tilgængeligt sted uden retskendelse. Indgrebene svarer til de indgreb, der kan foretages efter lovforslagets § 5, *stk. 2, nr. 2*, og *stk. 4*. Der henvises til bemærkningerne hertil, jf. ovenfor.

§ 10, *stk. 3*, angiver – sammen med *stk. 4* – de mest almindelige indgreb, som politiet kan foretage for at "afværge" faren for den syge eller hjælpeløse person eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed. Indgreb efter *stk. 3* kan alene anvendes for at afværge fare og forudsætter, at der er konstateret en konkret og nærliggende fare for de nævnte beskyttelsesinteresser.

Politiet kan efter *stk. 3* meddele personen et påbud og fratage vedkommende genstande. Bestemmelsen er ikke udtømmende, og politiet er således ikke afskåret fra at iværksætte andre indgreb, herunder indgreb efter bestemmelsens *stk. 2* eller *4*, som efter en konkret vurdering findes mere formålstjenlige for at afværge faren for den syge eller hjælpeløse.

Påbud og fratagelse af genstande svarer til de tilsvarende indgreb efter lovforslagets § 5, *stk. 2, nr. 1* og *3*, jf. ovenfor.

§ 10, *stk. 4*, indeholder hjemmel til, at politiet, hvis mindre indgribende midler ikke er tilstrækkelige til at afværge faren for den syge eller hjælpeløse person eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed, om nødvendigt kan frihedsberøve den syge eller hjælpeløse person. Indgreb efter *stk. 4* kan alene anvendes for at "afværge" fare og forudsætter, at der er konstateret en konkret og nærliggende fare for de nævnte beskyttelsesinteresser.

Det vil bero på en konkret vurdering, om mindre indgribende midler vil være utilstrækkelige til at afværge faren, således at det er nødvendigt at frihedsberøve den pågældende.